

תורכי עאמר*

במראה

הביטה במראה.
שהקה: מה יפיתי...
מה יפיתי!
תאר אותי
ובתמצית המלים!
פללתי. מששתי את מצחי
נבון:
את המלכה,
וכל נשות הארץ
סגניות

וכשאתה מצלם

וכשאתה מצלם
את הסערות בשלג (חשב
על זולתך – עם האהלים!)
וכשאתה צופה בסרט
יפה... ובוחד באש... וצולה
לך ערמונים... ושותה תה...
וקורא ספור אהבה, זכר
שמאחורי האהלים משטר
שנטש את עמו בכונה
והאמה אדישה!

* תורכי עאמר נולד בשנת 1954 בכפר חורפיש בגליל העליון, בעל תואר ראשון בעבודה סוציאלית ומורה. עד כה פרסם עשרה ספרי שירה (מהם שניים באנגלית) ושלושה ספרי פרוזה. השתתף בכשרים פסטיבלים לשירה מסביב לעולם.

יום האישה

היום הוא יומך, גברתי,
איננו מפסיקים לגבב ולו שורה אחת.
אנו מפטפטים למענך שירי אהבה.
אנו מגמגמים: חג שמח!
אנו שואגים. יוצרים אמר זפה ביותר
ומבטיחים את היקר
לעיניך. יום וחולך,
עם הרוח, הוא רוח בודדת.
אך מחר,
רוחצת את האדמה שמש
אומרים חדשה
היום ישנס
מתניו וימחק
את מלות השיר.